

26 Οκτωβρίου 2017

Ινδία: Η δύσκολη καθημερινότητα (Μοναχός Ilie Bobaianu, Αγιογράφος)

/ [Πεμπτούσια](#)

Image not found or type unknown

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=4028>]

Στον δρόμο προς την Agra σταματήσαμε στην Fatehpur Sikri, την παλαιά πρωτεύουσα του βασιλέα Akbar, μία πόλη αριστούργημα από μάρμαρο με τα παλάτια και τις αυλές της.

Στην Agra βεβαίως ο πρώτος στόχος ήταν το περίφημο Taj Mahal, το πιο εντυπωσιακό και ωραίο ισλαμικό παλάτι στον κόσμο που κτίστηκε από τον βασιλέα Shahjahan για την αγαπημένη σύζυγό του Mumtaz Mahal. Μετά από άλλα μνημεία επισκεφθήκαμε τους ναούς Mathura και Vrindavan συνδεδεμένους με την γέννηση και την παιδική ηλικία του Shri Krishna, του πιο αγαπημένου θεού τους.

Περάσαμε και σε άλλα παλάτια, ναούς και μνημεία των οποίων τα ονόματα άρχισα τώρα να τα συγγέω, επειδή έμοιαζαν αρκετά μεταξύ τους, καθώς κτίστηκαν σχεδόν την ίδια περίοδο. Θυμάμαι ακόμη τους ναούς στην Khajuraho κτισμένους στις αρχές του 11ου αιώνα που εντυπωσιάστηκα με τα πολυάριθμα γλυπτά τους, φτιαγμένα σε συνθέσεις και σκηνές από το Κάμα Σούτρα για το οποίο θα αναφερθώ παρακάτω.

Στην Varanasi, την πιο παλαιά και ιερή Ινδουιστική πόλη, γνωστή για τις τελετές και τα παραδοσιακά έθιμά της, όπου κάθε χρόνο συγκεντρώνεται αναρίθμητο πλήθος κάθε χρώματος και κάθε ινδουιστικής σέκτας, πήγαμε πρωί πρωί με ένα μικρό πλοίο διασχίζοντας τον ποταμό Γάγγη και είδαμε για πρώτη φορά πως καίγανε τους νεκρούς τους.

Η δύσκολη καθημερινότητα

Τα τοπία στην Ινδία είναι πολυποίκιλα όπως και το κλίμα, διότι η χώρα απλώνεται σε μία τεράστια έκταση. Η βόρεια πλευρά στην οποία ταξιδέψαμε εμείς παρουσιάζει περισσότερο χαρακτηριστικά θεάματα για το ξηρό κλίμα: πετρώδες έδαφος και καμένο χώμα, σκληρή και ακανθώδη χλωρίδα και πολλά βάγια. Υπάρχει εκεί μία περιοχή όπου έχει ολόχρονη ανομβρία.

Τα συνηθισμένα ζώα στα χωριά τους είναι η καμήλα και ένα είδος βουβάλου. Συχνά στα χωριά συναντούσαμε στον δρόμο ντόπιους που πουλούσαν στους τουρίστες των λεωφορείων ένα είδος μικρών και πολύ γλυκών μπανανών και ινδοκάρυδα κομμένα φέτες. Είδαμε και καλλιέργειες δημητριακών, ιδιαίτερα

σιταριού το οποίο οι χωριανοί το μαζεύουν σε δέσμες που τις βάζουν στον δρόμο μπροστά στα αυτοκίνητα για να αλωνιστούν. Συνήθως τα σπίτια δεν έχουν παράθυρα και αυτό μάλλον γίνεται εξαιτίας της ζέστης που υπάρχει εκεί. Παντού σε προϋπαντεί το πρωτόγονο, ο αυτοσχεδιασμός και η σκόνη. Η σκόνη μπαίνει παντού και στρώνεται στα αντικείμενα, στα φαγητά, στα ρούχα (ίσως και στις ψυχές!). Μπήκα από περιέργεια σε ένα τέτοιο χωριάτικο σπίτι διότι δεν έχουν φράκτες -οι κάτοικοι όχι μόνο δεν σε εμποδίζουν, αλλά χαίρονται όταν τους επισκέπτεσαι- και είδα κάτι πολύ χαμηλά και μαλακά κρεβάτια φτιαγμένα από ένα υλικό που δεν μπορούσα να καταλάβω τι ήταν (ένα είδος μαλακού χόνδρου).

Κάτι άλλο που σε φέρνει σε δύσκολη θέση συχνά είναι η έλλειψη τουαλεττών. Σε όλη την διαδρομή, στις πόλεις και στα χωριά -με εξαίρεση τα ξενοδοχεία- οι τουρίστες αλλά και οι κάτοικοι είναι αναγκασμένοι να κάνουν τις ανάγκες τους δίπλα από ένα τοίχο, δένδρο ή πάνω στην ρόδα του λεωφορείου. Οι Ινδοί το συνήθισαν και δεν τους φαίνεται τίποτε ενοχλητικό. Συχνά η δυσοσμία των ούρων κυριαρχεί στην ατμόσφαιρα. Γενικά, με εξαίρεση όπως είπαμε τα ξενοδοχεία για τους ξένους, η υγιεινή είναι ανύπαρκτη. Οι αρρώστιες είναι πάρα πολλές και η θνησιμότητα πολύ υψηλή. Το νερό (ακόμα και το υπόγειο) είναι μολυσμένο και

ανθυγιεινό. Από τον φόβο των ασθενειών πολλές φορές πλενόμασταν ή πλέναμε τα φρούτα με μεταλλικό εμφιαλωμένο νερό που ήταν και πολύ ακριβό. Φαίνεται ότι οι Ινδοί έχουν αποκτήσει φυσιολογικά, εκ γενετής, ένα ισχυρό ανοσοποιητικό σύστημα, ενώ οι τουρίστες είναι πιο εκτεθειμένοι στις αρρώστιες. Φοβόμασταν να πίνουμε το νερό τους και αποφεύγαμε όσο ήταν δυνατό και τα τρόφιμα από την αγορά. Μας είχαν προειδοποιήσει εξάλλου γι' αυτό το θέμα.

[Συνεχίζεται]